

A Tabán.

Írta: Dr. Németh Béla.

Borvendég Ferenc alpolgármester ur tegnap a Tabán beépítéséről oly hírlapi nyilatkozatot tett, melyre néhány megjegyzést kell tennem. Nyilvánvaló tévedés az, mintha a Tabánból fürdővárosrészt csak a háztulajdonosok óhajtának létesíteni és csak ők ellenzik a Tabán bérházakkal való beépítését. Kétségtelen tény, hogy a Tabán megbecsülhetetlen gyógyforrásainak kihasználását megfelelő, a külföldi világfürdőkkel versenyző és az idegenforgalmat biztosító parkosítással a háztulajdonosokon kívül, azoktól egészen távol álló, a legnagyobb figyelmet érdemlő körök óhajtják és a közvéleménynek a napilapok hasábjain és szaklapokban történt megnyilatkozása alapján állíthatjuk, hogy ez a fővárosi polgárság többségének természetes és jól megérthető akarata.

Háztulajdonosok és lakók között ellentét nincs. A helytelen lakásgazdaság egyaránt sújtja az összes polgárokat. Ennek eddigi eredményei a 12.600 fővárosi üres lakás — mindjárt itt meg kell jegyezni, hogy ezek között sok olyan nagy- és kislakás van, melyek a mai kor követelményeinek, a legnagyobb kulturigényeknek teljesen megfelelnek, — következménye továbbá a fővárosi anyagilag káros, általános nagyobb adóterhet előidéző külterjes építkezés és az, hogy a fővárosnak mint háztulajdonosnak százhusz milliót érő házvagyona passzív, arra a főváros kénytelen a verejtékes adófillérekből ráfizetni.

A budapesti építkezési nagy rendszertelenségek jelentékeny anyagi hátrányokkal nehezdednek az egész polgárságra, ami arra indított engem, hogy a polgármesterhez megokolt indítványt nyújtsak be aziránt, hogy a rendszeresség meghonosítása érdekében a főváros tervpályázatot írjon ki. Egyben indítványoztam, hogy a Tabánnak kapcsolatban a Gellérthegygel fürdővárosrészzé való átalakítása ügyében — minthogy óriási a hordereje a főváros fejlődése, az idegenforgalom, továbbá a lakosság jórészenek foglalkoztatása és megélhetése szempontjából — külön tervpályázatot hirdessen a főváros. Így alkalmat nyújthatunk kiváló szakköreink kitünő tehetségének érvényesítésére az egész polgárság nagy hasznára.

A Tabán úgy lesz Budapest szive, ha mesés gyógyforrásainak a világfürdőkkel egyenrangú kihasználását biztosítjuk és ezért nagyon kedves az a gondolat, hogy a Gellért-szobortól a szerb templomig terjedő bérházak kisajátíttassanak, hogy szabad terület vigyen a Tabánba, némileg jóvátéve azt, hogy a gyönyörű Erzsébet-híd nekimegy a Gellérthegynek.

A Tabán bérházakkal való beépítésének terve nemcsak a helytelen lakásgazdaság folytatása lenne, hanem kockára tenné a fürdőváros gyönyörű gondolatának megvalósítását és a mai trianoni Magyarországon azzal a veszéllyel járna, hogy megalkotják a közműveket, utakat, csatornákat, vízvezetéket és a szükséges tőke hiányában nem lesznek képesek a beépítést keresztül vinni, aminek következtében a befektetett circa hétmillió költség kárba veszne és újabb költséggel kellene a közműveket később átalakítani.

Ezzel ellentétben az inségmunkával szemben, melyről most a Tabánnal kapcsolatban szó van, az a követelmény, hogy az ne inproduktív, hanem ellenkezőleg hasznosító legyen. Böven vannak Budapesten végrehajtandó közművek, melyek ezen követelményeknek megfelelnek, mint jó utak és egyéb közművek létesítése.

A Tabán gyógyforrásai ma már a külföld figyelmét is nagyban felkeltették, a Tabán gyógyfürdői elrendezése tehát nemcsak fővárosi, nemcsak országos fontosságú kérdés, hanem oly magyar ügy, melyre az országunk fővárosát megszeretett külföld is figyel. A Tabán telkeinek értékesítése a mai viszonyok között a fővárosra nézve nem lehet üzlet, míg a gyógyforrások megfelelő kihasználása és a Tabán elrendezése világfürdő céljára biztos jó üzletnek ígérkezik és a polgárság jórészenek anyagi felvirágzását eredményezné. Ne felejtjük el, hogy ez az elrendezés is szükségessé tesz a Tabánban a főváros által végrehajtandó, talán ugyanolyan értékű közműveket. Várjuk meg tehát nyugodtan az erre vonatkozó tervpályázat eredményét.